

Міністерство культури України
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕАТРУ, КІНО І
ТЕЛЕБАЧЕННЯ ІМЕНІ І. К. КАРПЕНКА-КАРОГО

ЗАТВЕРДЖЕНО
засіданням приймальної комісії
КНУТКіТ імені І. К. Карпенка-Карого
протокол № 5 від «25» травня 2026 р.

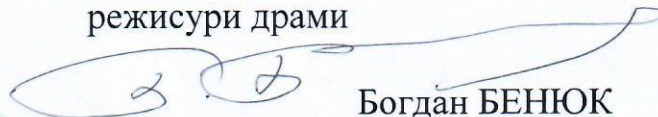
 Інна КОЧАРЯН

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ІСПИТУ
для вступників на освітньо-професійну програму

«Акторське мистецтво театру і кіно»

Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Галузь знань	В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»
Спеціальність	В6 «Перформативні мистецтва»
Вступ на основі	НРК6, НРК 7 (освітнього ступеня бакалавра, освітнього ступеня магістра та освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста)

Програма затверджена на засіданні кафедри
акторського мистецтва та режисури драми
протокол № 18 від «05» травня 2026 р.
Завідувач кафедри акторського мистецтва та
режисури драми

Богдан БЕНЮК

ЗМІСТ

ВСТУП	2
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ІСПИТУ	2
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ФАХОВОГО ІСПИТУ	3
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ	5
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	8

ВСТУП

Мета вступного випробування (фахового іспиту) – виявлення рівня знань та вмінь вступників, які необхідні для опанування ними освітньо-професійної програми підготовки «Акторське мистецтво театру і кіно» за освітнім ступенем «Магістр» зі спеціальності В6 «Перформативні мистецтва» галузі знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки».

Для забезпечення ефективності реалізації завдань освітньої підготовки, що визначені в освітньо-професійній програмі, до вступників ставляться вимоги щодо їх професійних здібностей та підготовленості, у вигляді системи знань, умінь і навичок, до опанування освітньої програми «Акторське мистецтво театру і кіно» та рівня теоретичних знань і практичних навичок вступників, визначених стандартом вищої освіти для бакалаврського рівня спеціальності 026 «Сценічне мистецтво».

Під час фахового іспиту до магістратури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К. Карпенка - Карого, вступник повинен продемонструвати високий рівень теоретичних знань з історії та теорії вітчизняного та світового театру, рівень практичних умінь і навичок щодо професійних функцій актора, здібностей до художнього мислення, створення та емоційного виконання образу. Виказати навички професійної роботи за обраною освітньо-професійною програмою «Акторське мистецтво театру і кіно».

Завданням вступного фахового іспиту є оцінка глибини теоретичної та практичної фахової підготовки вступників; виявлення рівня практичних умінь і навичок щодо професійних функцій актора драматичного театру; визначення здатності застосування набутих знань, умінь і навичок, а саме:

- виконувати професійні функції актора драматичного театру;
- працювати над створенням сценічних образів (спираючись на отримані знання та творчі пошуки, вимагати від виконавців створення художніх образів у запропонованих обставинах сценічної дії);
- керуватися у творчій діяльності надбаннями майстрів українського та світового театрального мистецтва та використовувати їх зразки при роботі над виставою;
- виховувати естетичний смак (формувати та розвивати світогляд, художній смак);
- використовувати попередньо набуті знання в практичній діяльності;
- планувати та організовувати власну професійну діяльність (займатись акторським тренінгом, підтримувати фізичну форму та свій психофізичний стан);
- прогнозувати та передбачати вірогідні наслідки власної професійної діяльності (результати професійної діяльності у найближчому та віддаленому майбутньому).

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ІСПИТУ

Програма фахового іспиту охоплює коло питань, які в сукупності характеризують вимогу до знань і вмінь особи, що бажає навчатись у Київському національному університеті імені І. К. Карпенка-Карого з метою одержання освітнього ступеня «Магістр» за освітньо-професійною програмою «Акторське мистецтво театру і кіно». Фаховий іспит проводиться в очному форматі (використання дистанційного формату може допускатися за рішенням Приймальної комісії для вступників, які перебувають на тимчасово окупованій території, та/або військовослужбовців)

відповідно до Правил прийому до Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого в 2026 році.

Екзаменаційний білет містить три запитання, відповідаючи на які, вступник повинен дати усну розгорнуту відповідь, підкріпити теоретичні положення певними прикладами або проілюструвати теоретичне положення у практичному його втіленні.

Рівень знань та практичних навичок вступників оцінюється комісією за результатами фахового іспиту за 200-бальною шкалою.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ФАХОВОГО ІСПИТУ

1. Природа та особливості сценічного мистецтва.
2. Дилетантизм у мистецтві.
3. Тренінг і його місце в репетиційному процесі.
4. Внутрішня і зовнішня характерність ролі (шлях пошуку).
5. Антична драматургія (Есхіл, Софокл, Евріпід).
6. Вчення К.С.Станіславського (сутність відкриття).
7. Сценічне мистецтво і сценічне ремесло.
8. Дія — головна ознака сценічного мистецтва. (Фабула. Конфлікт. Факт. Подія).
9. Творчість Миколи Садовського.
10. Творчість Вільяма Шекспіра.
11. Творча уява та фантазія в акторському мистецтві.
12. Надзавдання та наскрізна дія вистави і ролі.
13. Про напрямки в акторському мистецтві (переживання, удавання, ремесло).
14. Творчість Жана Мольєра.
15. Лесь Курбас.
16. Сутність художнього прийому «перетворення».
17. Спілкування «взаємодія».
18. Метод дійового аналізу п'єси та ролі.
19. Запропоновані обставини. «Я» в запропонованих обставинах.
20. Досвід корифеїв українського професійного театру.
21. Творчість Лопе де Вега.
22. Словесна дія. Слово дійове і слово ілюстративне.
23. Сценічна увага та володіння м'язами як складові процесу сценічної дії.
24. Робота актора з режисером.
25. Сценічний вчинок — основа поведінки дійової особи.
26. Творчість Карло Гоцці.
27. Час і простір у виставі (їх взаємозв'язок).
28. Сценічна віра і сценічна правда.
29. Роль сценографа у сучасному театрі. Данило Лідер і театр.
30. Творчість Карло Гольдоні.
31. Акторська імпровізація, її місце у творчості актора.
32. Поняття «темпу» і «ритму» в акторській творчості.
33. Задум вистави. Основні елементи.
34. Тіло актора, як інструмент втілення ролі
35. Поняття жанру. Вплив жанру на спосіб існування актора у виставі.
36. Робота актора над роллю (власний досвід)
37. Творчість Бернарда Шоу.
38. Художній образ у мистецтві.
39. Основні засади мистецтва словесної взаємодії.

40. Внутрішній монолог. Другий план.
41. Творчість Генріка Ібсена.
42. Етика і дисципліна актора.
43. Характер, характерність; логіка вчинків, почуттів.
44. Творчість Квітки Основ'яненка.
45. Видатні актори та режисери сучасного українського театру.
46. Словесна дія (текст і підтекст).
47. Т.Г.Шевченко — драматург.
48. Творчість Михайла Старицького.
49. Про способи акторського існування у виставі в сучасному театрі.
50. Є. Гротовський — видатний діяч світового театру.
51. І.К.Карпенко-Карий — актор та драматург.
52. Сутність метод фізичних дій.
53. Питання перевтілення в акторському мистецтві.
54. Творчість М.Л.Кропивницького.
55. Питання характеру і характерності у акторському мистецтві.
56. Актор — виконавець ролі чи співавтор вистави?
57. Г.П.Юра — актор та режисер.
58. Поняття акторського ансамблю і стильової єдності в мистецтві драматичного актора.
59. Іван Франко — драматург.
60. Логіка та послідовність в сценічній дії.
61. Драматургія Лесі Українки.
62. Принципи роботи актора з режисером.
63. Марія Заньковецька — життя та творчість.
64. Поняття «приспосовування», їх різновиди.
65. Творчість П.К.Саксаганського. («Думки про театр»).
66. Мізансцена — засіб виразності сценічної дії.
67. А.М.Бучма — актор та режисер.
68. Поняття конфлікту. Боротьба наскрізної і контрнаскрізної дії.
69. М.М.Крушельницький — актор, режисер, педагог.
70. Взаємодія актора та глядача у виставі.
71. Творчість С.В.Данченка.
72. Зміст поняття «запропоновані обставини».
73. «Перша плеяда корифеїв» української сцени.
74. Видатні актори українського театру другої половини ХХ століття.
75. «Друга плеяда корифеїв» української сцени.
76. Метафора, її значення в сценічному мистецтві.
77. Сучасна українська драматургія.
78. Тенденції розвитку сучасного театру (власний досвід в результаті перегляду кращих вистав).
79. Видатні актори та режисери сучасного українського театру.
80. Особливості оволодіння мистецтвом сценічного монологу.
81. П. Брук і його роль у розвитку театру ХХ століття.
82. Основні риси театральної системи Б. Брехта.
83. Поняття імпровізація та імпровізаційне самопочуття в акторській творчості.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

100-бальна шкала (від 100 до 200 балів)

Незадовільно 100-124 балів	Задовільно 125-149 балів	Добре 150-179 балів	Відмінно 180-200 балів
Відсутність самостійного та критичного мислення, слабка творча складова, низький рівень знань нормативного матеріалу чи взагалі їх відсутність. Вступник хаотично викладає матеріал, важко узагальнює відповідь. Низький рівень культурної та художньої обізнаності. Слабкі комунікативні навички, нечіткість при формуванні особистої думки. Недостатні здібності для оволодіння майбутніми професійними навичками, низький рівень художньо-образного мислення. Вступник незадовільно орієнтується у суспільному житті, не достатньо усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності. Проявляє слабкий рівень загальних знань та допускає у відповідях істотні неточності. Непереконлива мотивація вибору професії. Вступник демонструє рівень володіння акторськими навичками, що не відповідає освітньому ступеню бакалавра: відсутня професійна органічність сценічного існування; слабкий або некерований голосо-мовленнєвий апарат; недостатній контроль тіла та пластики; невміння аналізувати та втілювати сценічне завдання;	Посередній обсяг базових знань з історії, теорії та практики сценічного мистецтва. Вміння оперувати професійною термінологією в сфері театрального мистецтва, проте допущення ряду неточностей в їх формулюваннях. Посередні комунікативні навички, нечіткість при формуванні особистої думки. Посередній рівень самостійного та критичного мислення, допущення неточностей, невпевненість у відповідях. Задовільно орієнтується у суспільному житті, не достатньо усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності. Непереконлива мотивація вибору професії. Вступник володіє базовими професійними акторськими навичками, однак демонструє нестабільність їх застосування; часткова органічність виконання; обмежена виразність голосу і тіла; поверхове розкриття образу; недостатньо глибокий аналіз ролі; відчуття темпо-ритму нестійке.	Творче, самостійне та критичне мислення, достатній рівень знань нормативного матеріалу. Вступник логічно та послідовно викладає матеріал; проявляє здатність узагальнювати відповідь, демонструє культурну і художню обізнаність, вміння оперувати професійною термінологією в сфері сценічного мистецтва. Достатні комунікативні навички, чіткість при формуванні особистої думки. Демонструє добрі здібності для оволодіння майбутніми професійними навичками, багатство художньообразного мислення. Наводить доречні приклади. Вільно орієнтується у суспільному житті, проявляє себе як соціально активна особистість, професійно орієнтований та точно усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності. Не допускає у відповідях істотних неточностей. Переконлива мотивація вибору професії. Впевнене володіння професійними акторськими навичками; органічне сценічне існування; контроль голосу, мовлення і пластики; здатність до глибшого аналізу ролі та створення цілісного сценічного образу; відчуття темпо-ритму; здатність до інтерпретації матеріалу, хоча можливі	Творче, метафоричне, самостійне та критичне мислення, глибина та міцність знань нормативного матеріалу, вміння вільно, логічно та послідовно викладати матеріал, здатність узагальнювати і інтерпретувати відповідь. Вступник продемонстрував професійну, культурну і художню обізнаність. Ґрунтовні знання з історії, теорії та практики сценічного мистецтва. Вміння чітко оперувати професійною термінологією в сфері театру. Уміння конструювати відповідь максимально стисло та змістовно. Чітко виражена власна позиція, що ґрунтується на глибокому осмисленні теоретичної літератури. Високий загальний культурний рівень вступника. Оригінальність та винахідливість власних думок. Вільно орієнтується у суспільному житті, проявляє себе як соціально активна особистість, професійно орієнтований точно, усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності. На всі питання відповідає правильно і ґрунтовно. Переконлива мотивація вибору професії. Високий рівень професійної підготовки з акторської майстерності; повна органічність і

відсутність роботи з підтекстом; сценічний образ не сформований.		окремі неточності або недостатня індивідуалізація.	сценічна правда; вільне, технічно досконале володіння голосом, мовленням і тілом; глибокий аналіз та авторська інтерпретація ролі; точна робота з підтекстом і дією; розвинене відчуття темпо-ритму; здатність до імпровізації; яскрава індивідуальність; створення оригінального, цілісного сценічного образу.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Андріанова Н. М. Шляхи розвитку українського театру. Київ, 1960.
2. Барабан Л. І., Дятчук В. В. Український тлумачний словник театральної лексики. Київ : СВС, 1999.
3. Бобошко Ю. М. Режисер Лесь Курбас. Київ, 1987.
4. Бобошко Ю. М. Сьогодення українського театру. Київ : Знання, 1971.
5. Бокань В. А., Польовий Х. П. Історія культури України. Київ, 2001.
6. Брехт Б. Про мистецтво театру : збірка. Київ : Мистецтво, 1977.
7. Брюховецька Л. І. Українські обличчя кіно й театру. Київ, 2012.
8. Василько В. Фрагменти режисури. Київ : Мистецтво, 1967.
9. Воропай О. Звичаї нашого народу. Київ, 1991.
10. Гайдабура В. Театр розвіяний по світу. Київ : Видавничий дім Києво-Могилянської академії, 2013.
11. Головіна Е. С. Історія костюма, зачіски та матеріальної культури. Київ : КНУКіМ, 2012.
12. Гротовський Є. До бідного театру // Український театр. 1993. № 3.
13. Гурджиєв Г. І. Бесіди з учнями. Київ : Преса України, 1992.
14. Довбищенко В. С. Театр. Київ : Мистецтво, 1981.
15. Донченко Н. П. Майстри сцени про творчість режисера і актора. Київ : КНУКіМ, 2002.
16. Донченко Н. П. Режисура та акторська майстерність. Київ, 2006.
17. Коломієць Р. Франківці. Київ, 1995.
18. Коломієць Р. Г. Театр Саксаганського і Карпенка-Карого. Київ : Мистецтво, 1984.
19. Корифеї українського театру : збірник статей. Київ, 1982.
20. Корнієнко Н. М. Лесь Курбас: репетиція майбутнього. Київ : Мистецтво, 1998.
21. Корнієнко Н. Український театр у переддень третього тисячоліття. Київ : Факт, 2000.
22. Красильникова О. Історія українського театру ХХ століття. Київ, 1999.
23. Крег Г. Про мистецтво театру. Київ : Мистецтво, 1974.
24. Курбас Л. Березіль. Київ, 1988.
25. Курбас Л. Молодий театр. Київ, 1991.
26. Курбас Лесь. Спогади сучасників. Київ, 1969.
27. Мар'яненко І. О. Сцена, актори, ролі. Київ : Мистецтво, 1964.
28. Масол Л. М., Ничкало С. А., Оніщенко О. І. Художня культура України. Київ : Вища школа, 2006.
29. Мелешкіна І. Мандрівні зорі в Україні: сторінки історії єврейського театру. Київ : Дух і Літера, 2019.
30. Митці України : енциклопедичний довідник. Київ, 1992.
31. Неллі В. Про режисуру. Київ : Мистецтво, 1977.
32. Саксаганський П. Думки про театр. Київ : Мистецтво, 1955.
33. Сердюк Л. Роздуми і нотатки актора. Київ : Мистецтво, 1989.
34. Станіславський К. Моє життя в мистецтві. Київ, 1955.
35. Терещенко М. Театральні горизонти. Київ : Мистецтво, 1981.
36. Чарнецький С. Історія українського театру в Галичині. Львів : Літопис, 2014.

37. Чорний С. Український театр і драматургія. Мюнхен ; Нью-Йорк :
Видавництво ЗТЗУ, 1980.
38. Юра Г. Життя і сцена. Київ : Мистецтво, 1965.
39. Культура і життя : газета.
40. Літературна Україна : газета.
41. Український театр : журнал.
42. Українська культура : журнал.